

RECORD RECORDING SERVICES LTD.

שרותי הקלטה בע"מ
הקלטות ופיענוח, שרותי וידאו, רמקולים וציוד אור קולי, פלאפונים - השכרה ומכירה.

אגודת העתונאים אסיפה כללית מיוחדת

בית העתונאים (בית סוקולוב), ת"א

5.3.92

שרותים נוספים הניתנים על-ידנו:

- ★ רישום פרוטוקולים בבורריות, ועידות, בתי משפט.
- ★ הקלטות ופיענוח סרטים וקלטות.
- ★ השכרת ציוד אור-קולי, הגברת קול בארועים.
- ★ שרותים לכנסים וקונגרסים.
- ★ הדפסות חומר על מחשב.
- ★ הקרנות וידאו/מחשב על מסכי ענק (ברקו).
- ★ השכרת טלפון נייד (פלא-פון)

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

סניף ירושלים, 02-294688 מנוי 34474

אגודת העתונאים אסיפה כללית מיוחדת

בית העתונאים (בית סוקולוב), ת"א

5.3.92

לוי יצחק הירושלמי: אני מתכבד לפתוח את הישיבה ואני מבקש עכשיו את מלי להציג את העניין.

מלי ורוצלבסקי: בהמשך לאסיפה הקודמת של שינוי התקנון, אנחנו ערכנו שוב את התקנון בצורה מסודרת ומאורגנת. שלחנו אותו לפני כחודש לכל המערכות של העתונים כדי שוועדי המערכות יוכלו להפיץ אותו בין החברים. שלחנו חוזר לכל חברי, שבו הסברנו להם שהתקנון נמצא גם בוועדי המערכות וגם במשרדי האגודה וכל מי שמתעניין יכול להגיע למשרדים או לוועד המערכת ולקבל העתק של התקנון כדי להגיש את השגותיו. התאריך הסופי שנקבע להגשת השגות היה ה-1.3. באותו יום התכנסה ועדת התקנון ודנה בכל ההשגות שהוגשו ובהתאם לכך היא הכינה רשימת שינויים.

רשימת שינויים ראשונה בחלק הראשון של המסמך נמצא בפניכם, שחולק בכל ועדי המערכות עם השינויים שהתקבלו על ועדת התקנון ועודכנו בתוך הנוסח המוצע של התקנון. אם תראו לפניכם בחלק א' של רשימת התיקונים בצירוף הדף בכתב יד של תיקוני נוסח של הרגע האחרון. בנוסף לרשימת התיקונים הזו ישנו חלק נוסף שהוא לא מקובל כולו על החברים ולכן בו נצטרך לדון אחר כך. גם אחרי שהגענו לרשימת התיקונים הזאת היפנו חברים את תשומת ליבנו לתיקון אחד נוסף. אני מבקשת את ועדת ערעורים... ואנחנו מבקשים להוסיף אותו. המדובר בסעיף 17 לרשימה בעמוד 2 לרשימת התיקונים. הסעיף 12.3 ג' לתקנון. הוא עוסק בקבלת חברים נספחים לתאים החיצוניים של האגודה. בסופו אנחנו מבקשים להוסיף- אני אקריא את כל הסעיף ואני אקריא אחר כך את התוספת.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

עתונאים העוסקים בתחום הכיסוי של התא ואינם יכולים להתקבל לאגודה על פי הוראות התקנון יהיו רשאים להצטרף לתא כחברים נספחים לצורכי עבודה בלבד, לתקופה של שישה חודשים, אם מצאה הוועדה המקצועית כי יש לכך הצדקה בנסיבות העניין. " והתוספת היא: "ובלבד שאינם עוסקים בעיסוק נוסף שיש בו ניגוד אינטרסים עם עבודתם העתונאית." תיקון נוסף שטעון תיקון ברשימה בסעיף 10 באותו- טעות דפוס אחת שנפלה בסעיף 10 - "אי הופעה של צד לדיון או של עד ללא צידוק סביר ו/או ללא..." הכוונה כמובן לדיונים שמנהל בית הדין לחוקה ומשמעת שצריך להזמין עדים או צדדים לדיון והם לא מגיעים למרות שהוא מזמין אותם.

כמה מילים רק על הצעת התקנון המגובשת לפני שאנחנו דנים אחר כך בנקודות השנויות במחלוקת, שעובדת לפניכם. אלא אם יש לכם מה להוסיף לרשימת התיקונים המוסכמת על ועדת התקנון, מדובר בתקנון שהביא הרבה חידושים, אני חושבת, בהתאם לשינויים של הזמנים האחרונים. הדברים העיקריים הם האפשרות לקבל גם עתונאים שעוסקים בחוזים אישיים לעבודה, בתנאי שעיקר עבודתם היא בעתונות. החידוש השני החשוב הוא כמובן, הקמת בתי הדין לאתיקה ובית דין לערעורים, בנוסף על ועדת האתיקה, כדי לטפל בבעיות האתיקה של העתונאים.

שרה פרידמן: על סעיף 17 שהקראת קודם, שנורית בת-יער הציעה שיוכלו להיות נספחים חצי שנה בתנאי שאין להם זכות הצבעה לשינוי בתוך התא ואין להם- זאת אומרת, רק לצורכי עבודה. הם לא חברים ורצוי שזה יהיה מצויין. אני לא יודעת, אבל יש דרכי עבודה של התא, שהם יכולים להשפיע. אנחנו לא הגבלנו את המספר שלהם. יכול להיות שלפעמים יהיו פחות חברי תא רשמיים מאשר האחרים ואני חושבת שרצוי-

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

נורית בת-יער:

מ"ידיעות אחרונות" - מיד לאחר הסעיף הזה יש לו עוד כמה תת-סעיפים שמדברים על זכויות ההצבעה של האנשים האלה בתא ובסעיפים האלה כתוב, שהוועדה המקצועית תחליט אם יש להם זכויות הצבעה או אין להם זכויות הצבעה ובעניין הזה אני רוצה לציין, שבסעיף הזה בעצם שמים בקדרה אחת שני סוגים של אנשים. מצד אחד החברים בירושלים ובחיפה, שהם חברים מלאים באגוד העתונאים והם חברים לגיטימיים בהסכמים הקיבוציים וכו' וכו', ושעד היום היתה להם זכות לבחור ולהיבחר ורק לא להיות יושבי ראש תאים ובאותו סעיף בעצם מדברים גם על אנשים שהם לא חברים שווי זכויות ושבעצם אפילו אסור להם להיות באגודה, כי כתוב פה, שאם הם לא עונים על הוראות התקנון בכל אופן יקבלו אותם כחברים נספחים. אז אין לערבב חברים מהסוג הזה עם חברים בעלי זכויות מלאות באיגוד המקצועי לגבי נושאי הצבעה.

אני מציעה שתיעשה הפרדה לגבי החברים מהאיגוד הארצי, מירושלים ומחיפה, שמצבם ישמר, שתהיה להם זכות לבחור ולהיבחר אך לא להיות יושבי ראש תא, כמו שהיה עד היום. ולגבי החברים הנילווים שלא תהיה להם זכות הצבעה. מה פתאם? אם הם לא ראויים להיות חברים באגודה לפי התקנון הזה מה פתאם שבכלל ישקלו את האפשרות לתת להם זכות הצבעה?

לוי יצחק הירושלמי: רבותי, אנחנו מדברים פה בתקנון ולא במישאלות לב, ובתקנון הדברים חייבים להיות ברורים, כי הם אחר כך ניתנים לפירושים ויכולים גם להיות מסולפים. אי אפשר לעשות אבחנה באותו איגוד בין חבר לחבר לפי אזור מגורים ואי אפשר להגיד שבתל אביב זה דין אחד, בירושלים זה דין אחר - כל עוד יש איגוד ארצי. וזה תקנון, אני שתקנון האגודה בתל אביב. זה לא תקנון האיגוד הארצי. אז משום כך אי אפשר פה להכניס מה זה ירושלים. אין סמכות לאגודה הזאת לקבוע דברים כאלה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משה רונן: אני רוצה להציע ניסוח משפטי להצעה של נורית.
 לוי יצחק הירושלמי: כן, אבל אי אפשר פה להכניס ירושלים, חיפה.
 משה רונן: זו הכוונה.
 לוי יצחק הירושלמי: אני מדבר על דברים שנאמרו פה.
 משה רונן: יש לי ניסוח משפטי של זה.
 לוי יצחק הירושלמי: בבקשה, אולי נשמע את הניסוח המשפטי ויהיה סדר.

משה רונן: זה ניסוח משפטי של ההצעה של נורית. בסעיף ו',
 זה בעמוד 3 לשינויים של ההצעה של נורית ושרה.
 "חבר ניספח לצרכי האגודה בתא יהיה כפוף לכללי הפעולה של התא ולהוראות
 הנהלת התא ומוסדות האגודה." וכאן אנחנו מוסיפים להמשיך: "אולם לא
 תהיה לו זכות להצביע או להבחר למוסדות התא. סעיף זה לא יחול על חבר
 ניספח שהוא חבר האיגוד הארצי."

לוי יצחק הירושלמי: אחרי ההערות האלה, לאחר שהכל מוסכם והתיקונים
 הוכנסו, אני שואל אם יש עוד הערות. אם אין
 ההערות אני רוצה- בבקשה.

אהרון פריאל - "מעריב": פה יש בסעיף 18 נאמר: "המזכ"ל יתייעץ עם יושב
 ראש התא בטרם יקבל החלטתו." עמוד 3 לתיקונים.
 אני חושב שזה עניין של התא בלבד. אין פה עניין אישי אם המזכ"ל יהיה זה
 או אחר. אבל פה התא עצמו צריך להחליט. אולי אפשר לשנות את הניסוח,
 במקום התייעצות, ייעשה בשיתוף פעולה עם מזכ"ל האגודה ולא בהתייעצות.
 אנחנו רוצים

לוי יצחק הירושלמי: אולי תחליף במילה בתיאום וזה יענה על הכל.
 אהרון פריאל: זה יכול להיות בתיאום. אנחנו רוצים שלתא תהיה

את הסמכות הריבונית להחליט אם לצרף חבר או לא.

לוי יצחק הירושלמי: זה צריך להיות בתיאום עם ה-
 אהרון פריאל: בתיאום כן. בתיאום.
 לוי יצחק הירושלמי: תרשום בתיאום. בסעיף 18 עמוד 3 לתיקונים.

אהרון פריאל: במקום להתייעץ מציעים בתיאום.
 לוי יצחק הירושלמי: רבותי, לאחר שהכל מוסכם-
 שרה פרידמן: הלוי, יש התנגדות לזה.
 לוי יצחק הירושלמי: למי?
 שרה פרידמן: קודם כל רזי רוצה לדבר.
 לוי יצחק הירושלמי: רזי אמר שהוא מסכים איתי.

רזי גוטרמן: אהרון, אל תיקח את זה חלילה אישית או מישהו מראשי התאים. אני מכהן בתפקידי קרוב לחמש שנים ולמדתי להכיר את האגודה מכל ההיבטים שלה. יש לנו פה שתי פונקציות: מזכ"ל האגודה או המרכזת המקצועית של האגודה, עורך הדין במקרה ומזכ"ל האגודה, שהם נבחרו והם עובדי האגודה ומתפקידם לנהל את ענייני האגודה. שאר האנשים, מהיושב ראש ויושבי ראש הוועדות ויושבי ראש התאים, הם אנשים נבחרים. אתה עובד ב"מעריב" ואריה עובד ב"ידיעות אחרונות" ומישהו אחר עובד ב"על המשמר" ובסופו של דבר הם מתנדבים. את העבודה השחורה או השוטפת או את היד על הדופק חייבת לעשות המרכזת המקצועית, שהיא אחראית על התאים והמזכ"ל.

בנושא התאים המקצועיים צריך לנקוט לדעתי ברגישות מירבית. מדוע? יש אנשים שהם מרגישים בצורה קולקיאלית ורוצים לעזור לחברים ויש לצערי מקרים של אנשים שמנצלים את התאים ואת היותם יושב ראש תא כדי לחסל חשבונות וכדי למנוע ממישהו להיכנס לתא אחר. היה לנו לא מזמן מקרה עם איש מ"ידיעות אחרונות", כתב "ידיעות אחרונות" שביקש להיכנס לתא לענייני השטחים. ראש התא היה איש "ידיעות אחרונות" והיה ביניהם מאבק

מי יכסה מה. וראש התא הטיל את מרותו לא לקבל עמית למקצוע מאותו עתון לתא המקצועי הזה. אני לא צריך לספר לך מה פירושו לכסות את השטחים כשאתה לא בתא אחד. היה באיש איקס מ"ידיעות אחרונות". האדם השני היה נשאר מאחורי הגדר ולא היה מקבל את החומר.

אם הסמכות היא ואיש לא מחפש פה כיבודים, לפי השכל הישר, וכותב עורך "ידיעות אחרונות", נא לקבל את זה ואת זה לתא כתבי השטחים כי הוא מכסה את השטחים, מי אני, מי מלי ועם כל הכבוד, מי אחר, שיתווכח איתו? איך אומר דוד לוי? זה הפררוגטיבה של העורך הראשי. הוא קבע שהוא יהיה כתב שטחים, כמו שהוא קבע שכתב אחר יהיה כתב לענייני תחבורה והשני יהיה כתבת אופנה. לבוא לכאן ולהגיד, רגע, אגודת העתונאים היא תעמוד בצד ואני, היום ראש תא מסוים, אחליט אם חבר זה או אחר יכנס לתא. לא מקובל. לדעתי זה צריך להיות על ידי המרכזת המקצועית, על ידי המזכ"ל ואנחנו הוספנו, "במקרה של ערעור ועדה מקצועית." יבוא העניין לידי ועדה מקצועית. אבל לא לתת לידי יושב ראש התא את הסמכות לפסול מישהו לא משיקולים אובייקטיביים.

אבל זה לא יושב ראש התא. יש הנהלת תא שנבחרה. גם הנהלת התא שנבחרה, זה עניין של סירבול. תאר לעצמך, אנחנו מקבלים בערך כאלה עשרה, עשרים מכתבים בשבוע. כי יש רוטאציה ויש שינויים בתפקידים. אנחנו נתחיל לכנס את הנהלת התא לדון אם זה אפשר לקבל אותו או לא לקבל אותו.

רזי גוטרמן:

זה עניין של התא.

זה לא עניין של התא. זה עניין של העורך.

רזי גוטרמן:

התא זה גוף אוטונומי?

מוטי רוזנבלום:

מה זה קשור לתא? אם התא לא רוצה לקבל מישהו-

רזי גוטרמן:

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מוטי רוזנבלום: התא צריך לדון קודם. לכן הוא נבחר. לכן נבחרה הנהלה. אם יש לחבר- הוא לא מקבל את ההחלטה של הנהלת התא הוא יכול לפנות למוסדות האגודה. ויש מוסדות לאגודה.

רזי גוטרמן: ועדת הביקורת לא עוסקת בקבלת חברים חדשים. בוא, תקרא את התקנון קודם עד הסוף. זה שייך בהחלט כי יש מרכזת מקצועית שאחראית על התאים. יש ועדה מקצועית שאתה במקרה יושב ראש שלה. מה יותר נושא מקצועי מאשר אם לקבל מישהו לתא או לא, להעביר את זה לוועדה המקצועית. מדוע יו"ר התא או הנהלת התא- אני מציע להשאיר את הנוסח שקבעה ועדת התקנון.

מלי ורוצלבסקי: הנוסח של היום קובע שהמנכ"ל אמנם קובע את זה. הוא חייב אבל להתייעץ עם יו"ר התא ואחר כך יש זכות ערעור לשני הצדדים. אם חבר תא לא מתקבל יש לו זכות ערעור לוועדה המקצועית ואם חבר תא מתקבל והנהלת התא יש לה מה להגיד בעניין הזה, יש לה זכות לערער בפני הוועדה המקצועית. הוועדה המקצועית תדון בזה לגופו של עניין.

לוי יצחק הירושלמי: רבותי, צריך לנהל את הישיבה. זה קצת לא פייר שארבעה מדברים נגד, אחד בעד. בדרך כלל מדבר אחד בעד ואחד נגד. כבר פה דיברו שניים נגד. אחר כך ירצה עוד אחד לדבר. אפשר להאריך את הדיבור אחר כך עוד. אבל אנחנו רוצים לקבוע כלל לגבי הדיון פה, שאחד ידבר בעד ואחד ידבר נגד. כי אחרת בכל סעיף יהיו הרבה אנשים שיציגו. אני חושב שלגבי הסעיף הזה צריך להעמיד להצבעה שתי הצעות. לפני שאני מעמיד להצבעה את כל הסעיפים המתואמים. רבותי, אני מכיר את הנושא. אתם רוצים עוד פעם- דיון כללי כבר היה. הצעות תיקון כבר היו. הצעות התיקון עברו כבר לוועדה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

הוועדה כבר הגיעה להסכמות בכל הדברים והחליטה תיאומים. עכשיו עוד פעם נתחיל בדיון על כל דבר פה? אז יש פה סעיף אחד שהיה- כי צריך להיות גם סדר.

מלי ורוצלבסקי:
אז יש סעיף אחד שיש בעיה איתו.
לוי יצחק הירושלמי:
מניין לך שבעוד חמש דקות לא יהיה עוד סעיף? אז כמה צריכים לדבר בעד וכמה נגד?
מלי ורוצלבסקי:
כמה שיש.

לוי יצחק הירושלמי:
בבקשה, משה רונן, דבר. אז הוא ידבר קודם.

משה רונן:
יש עוד נימוק אחד למען הנוסח כפי שהוצע על ידי ועדת התקנון, שאומר שהמזכ"ל יחליט אחרי שיתיעץ עם יו"ר התא. הנימוק הוא, שיש מקרים שבהם יש חבר שצריך להיות בתא זה או בתא אחר ולא ברור לאיזה תא הוא צריך ללכת. אנחנו מציעים שיהיה גורם אובייקטיבי לא מהתא הזה ולא מהתא האחר והוא זה שיחליט. עכשיו, הוא לא יכול להחליט אחרי ששתי הנהלות תא, כל אחת הביעה את דעתה. הוא יכול להתייעץ, להרים טלפון לכאן, ליו"ר התא הזה, להרים טלפון ליו"ר התא האחר ולהחליט. על החלטתו יש ערעור לוועדה המקצועית. הוועדה המקצועית היא הפוסק האחרון בעניינים האלה. אנחנו לא יכולים לסרב הליך כל כך פשוט בצורה כזו. הוא מספיק מסורבל גם היום. הוא מורכב ומסורבל.

נורית בת-יער:
אני רציתי רק לציין עוד שתי נקודות. אחת, שבתוקף עד רגע זה, טרם הצבענו על החדש, לוועד התא יש את הסמכות. הוא זה שמאשר. הבקשה מוגשת למזכ"ל.
מוטי רוזנבלום:
התקנון נועד לתקן עיוותים לא להנציח אותם.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

נורית בת-יער: השאלה אם זה עיוות או לא. אני שמעתי, ושוב פעם זה לא שום דבר אישי נגד המזכ"ל. זה דבר עקרוני. כל הכבוד למזכ"ל. הוא פועל הרבה לטובת האגודה וזה בשום פנים ואופן לא שום דבר נגדו. העניין הוא כזה, אני שמעתי מהמזכ"ל עצמו רק לפני כמה ימים, שעתונאית אחת, חברה בעתון מסוים ביקשה להצטרף לתא תיירות למרות שהיא כבר שנתיים לא עוסקת בזה. והיא קיבלה מכתב מהעורך הראשי שמאשר שהיא עוסקת בתחום הזה, על ששנתיים איננה עוסקת בתחום. אז מסתבר שיש אנשים שהם קרובים לעורך או מיוחדים עם איזה שהוא עורך בעתון והם מסוגלים לקבל כל מיני מכתבים.

אבל העורך הראשי קובע. הוא עורך הראשי. יש לו סמכות גבירתי.

נורית בת-יער: כן, אבל בסופו של דבר, המזכ"ל עצמו החליט לא לקבל את הבן-אדם הזה. העתון קובע ביחס לעתון, גבירתי. העורך הראשי הוא הקובע.

נורית בת-יער: בכל אופן, לא איפשרו לעורך לקבוע במקרה הזה כי מצאו שזה נוגד את העקרונות המקצועיים. אני חושבת, לגבי ההערה שרזי אמר, שקיים נגיד איזה כתב ותיק ופתאם בא עוד איזה כתב צעיר. היום זה ידוע לנו שבעתוננים נוהגים מפעם לפעם להצמיד לאיזה כתב ותיק-בכיר איזה שהוא כתב חסר ניסיון, שבעצם נושף בעורפו ומנסה כאילו לקחת את מקומו ואני חושבת שאגודת העתונאים נועדה להגן גם על העתונאים הותיקים שחברים בה ולא רק על אותו כתב חדש שהצטרף עכשיו ושרוצה לקחת את מקומו של הותיק.

לכן העניינים לא צריכים להעשות באופן אוטומטי וצריך לחשוב על

זה. אני חושבת שאם יש הנהלת תא בת שלושה חברים והמזכ"ל, ביחוד זה ארבעה

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

איש חושבים על הדבר. סך הכל חברי הנהלת התא מכירים את הנפשות הפועלות. הם יודעים מי עוסק בתחום. מי אינו עוסק בתחום. שלושתם ביחד עם המזכ"ל זה ארבעה איש, יכולים להגיע להחלטה הרבה יותר נבונה ונכונה מאשר אדם אחד.

רזי גוטרמן: אני רציתי להשאיר קצת זמן וכוחות לדברים יותר חשובים כמו בית לדין לאתיקה והכל. כשאנחנו נגיע אליו אנחנו נהיה מותשים בעניינים מאד שוליים. אבל אם נורית כבר הביאה דוגמה, צר לי, אבל חייב להיסחף אחריו. יושבת כאן הגב' לאה פורת ואני לא הייתי רוצה לקרוא למיקרופון עכשיו שהיא תציג בפני הפורום המכובד הזה את מסכת העינויים שהיא עוברת בחודש האחרון מתא כתבות אופנה בגלל חשבונאות אישית ובגלל נקמנות אישית, שאחרי שהעורך שלה הודיע שהיא עוסקת בתחום מסוים הנהלת התא לא מוכנה לקבל אותה.

לכן אני חושב, עם כל הכבוד להנהלת התא, וצריך לעבוד במשותף עם אגודת העתונאים, אבל לא יתכן להשתמש בכוח מסוים של יו"ר תא כדי לסגור חשבונות לא מקצועיים או בגלל קנאה מקצועית או בגלל סיפורים אחרים עם מישהו אחר. וצריך ליצור מצב שהאגודה תוכל לתפקד ושלא תתעסק כל היום במה שאנחנו עוסקים עכשיו, שזה לדעתי הדבר הכי שולי בכל תיקון התקנון, שהקדישו לו שבעה חודשים של זמן והקימו בית דין לאתיקה והקימו דברים אחרים שהם בנפשנו ואנחנו מבזבזים פה זמן על שטויות. מצידו, קחו את זה בכלל שרק הנהלות התאים יעסקו בזה. זה רק יוריד לי מהמעמסה.

שרה פרידמן: אני מאד מצטערת נורית, אבל אני אתפס רק לדבר אחד שאמרת. האגודה אמנם רשאית - האגודה, לא התא. אנחנו לא רוצים סגירת חשבונות ויש פה יותר מדי. אנחנו אוכלים איש את רעהו כשהעורכים אוכלים אותנו. באמת ככה. אנחנו נאבקים על כך הרבה דברים חשובים. יגיע לכאן עתונאי עם מכתב של העורך, יפנה אל התא. אם

לתא יש ערעור, יש ועדה מקצועית. בגלל זה בחרנו ועדה מקצועית. בגלל זה יש לנו מזכ"ל. אין פוסק אחרון מלבד הוועדה המקצועית. אנחנו לא ניתן לסגור חשבונות בתוך תאים. מי אנחנו שנחליט? עוד מעט יגיע לכאן מישהו ונגיד שהוא לא עתונאי. אנחנו נקבע מי עתונאי ומי לא? מה קרה? יש ועדה מקצועית. יש לנו גופים נבחרים. מה קרה כאן? אנחנו, אם נתחיל עריכת חשבונות אז לאן אנחנו מגיעים? אני מציעה לסגור את הויכוח ולעבור באמת למשהו יותר חשוב.

לוי יצחק הירושלמי: אני רוצה להצביע על הסעיף הזה. רבותי, אף אחד לא קולט כל מילה. יש פה ויכוח עקרוני. פריאל הציע בתיאום או הנוסח הקיים. מי בעד הצעת פיראל "בתיאום", ירים את ידו. הרי קראו את הנוסח הקיים. תקריאי עוד פעם את הנוסח הקיים. מדברים כל כך הרבה על העניין הזה ואני מבין שלא מבינים על מה מדברים.

מלי ורוצלבסקי: "בקשתו של עתונאי להצטרף לתא טעונה אישור מזכ"ל האגודה. המזכ"ל יתייעץ עם יו"ר התא בטרם יקבל החלטתו." זכות ההתייעצות של יו"ר התא, זאת אומרת, שיש למזכ"ל חובה להתייעץ איתו, הוספנו בעקבות הבקשה של ראשי התאים ונורית בת-יער. בנוסף גם הוספנו, בעקבות הבקשה הזאת את זכות הערעור גם של הנהלת התאים, זאת אומרת, אם עתונאי לא מתקבל הוא רשאי לערער לוועדה המקצועית. אבל גם עתונאי מתקבל הנהלת התא יכולה לערער על קבלתו בוועדה המקצועית.

לוי יצחק הירושלמי: אהרון פריאל מציע, במקום "להתייעץ", "בתיאום" - נכון? אז מי בעד הצעת פריאל, ירים את ידו. רבותי, יש הבדל להתייעץ או בתיאום. מי בעד הצעת פריאל, ירים את ידו. בבקשה לספור. מי בעד הנוסח שקראה מלי, ירים את היד. 20 נגד 9. נתקבלה ההצעה שקראה מלי.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מר סמט: יש סעיף שאינני מבין אותו לחלוטין, לא בסגנון ולא בתוכן. מותר לי? סעיף שפותח בעמוד 4, "אגודת העתונאים בתל אביב מסונפת לאיגוד וממנה אותו כשליח מטעמה לעניינים שנקבעו על ידה. ב. האגודה מקבלת על עצמה את החלטות המוסדות המוסמכים של האיגוד בעניינים אלה כל עוד אינן סותרות את תקנות האגודה." מי קובע אם זה סותר. מי לא קובע. מה זאת אומרת שולח כשליח? הסגנון איננו מובן ולא יובן ואי אפשר יהיה להסביר אותו אלף פעם, שהאיגוד יכול להגיד, מה זאת אומרת אני נשלחתי?

משה רונן: אני מצטער שהניסוחים קצת משפטיים. הכוונה כאן, מה שלא מובן אני מבין, זה "וממנה אותו כשליח מטעמה לעניינים שנקבעו על ידה." יש חוקי עבודה במדינת ישראל. בחוקי העבודה של מדינת ישראל נקבע מי הוא הארגון היציג שמייצג את העתונאים. הארגון היציג של העתונאים הוא האיגוד הארצי. האגודה ממנה את האיגוד הארצי כשלוח מטעמה כדי לנהל את המשא ומתן. האגודה מסונפת לאיגוד. היא חלק ממנו. העניין הזה של שלוח הוא עניין משפטי כדי שזה יעמוד בדיני העבודה של המדינה.

מר סמט: אבל העניין השני זה יותר טוב. "כל עוד" ככה כתוב, "האגודה מקבלת על עצמה את החלטות המוסדות המוסמכים של האיגוד בענייני... על עוד אינן סותרות את תקנות האגודה." מי קובע אם זה סותר או לא סותר? האיגוד או האגודה?

משה רונן: יש בית דין שסמכותו דומה לסמכות בג"ץ. כאשר יש שאלות כאלה, יש לאגודה בית דין שקובע אם זה

סותר או לא סותר לפי עתירת-

מר סמט: אי אפשר היה יותר ברור לכתוב את זה?

משה רונן: זה ברור. אבל במקום אחר כתוב.

לוי יצחק הירושלמי: עכשיו אני מעמיד להצבעה את כל התיקונים יחד, כפי שהובאו, שאין עליהם יותר ערעור. ואני אביא את זה באופן כללי. מי בעד כל ההצעות של התיקונים ירים את היד. שאלתי אם יש עוד הערות.

בשינויים יש או זה או זה.

לא. זה אחר כך.

מלי ורוצלבסקי:

לוי יצחק הירושלמי: יש עוד עשרה, שנים עשר סעיפים. מי בעד התקנון לאחר התיקונים, עד התיקונים? מי נגד? אף אחד. זה אושר. עכשיו אנחנו באים לחלק השני עם התיקונים.

מלי ורוצלבסקי: שרה פרידמן מציעה בתקנון הבחירות, בפרק 3 סעיף נוסף שקובע: "לא יבחר לוועד האגודה מי שאינו עובד פעיל באמצעי תקשורת, למעט גימלאים."
מר סמט: מדוע זה למעט גימלאים?

מלי ורוצלבסקי: כדי שגימלאים, למרות שהם לא עובדים, יוכלו להיות בוועד האגודה. בתוספת, למעט גימלאים, הכוונה היא שגימלאים, למרות שאינם עוסקים בעתונות באופן פעיל יוכלו להיבחר לוועד האגודה.

לוי יצחק הירושלמי: רוצים להצביע מי בעד מי נגד? שרה, את רוצה להסביר? רבותי, פה יש סעיפים שיש הסתייגויות או תיקונים. אז אני רוצה שכולם יקשיבו וידעו על מה הם מצביעים. אתם שמעתם מה ההצעה במקור, ומה ההצעה של שרה פרידמן לתוספת. ההצעה המקורית בלי התוספת ועם התוספת. מי בעד הצעתה של שרה פרידמן, ירים את ידו. רבותי, קודם שאלתי אם צריך להסביר או הדברים מובנים. אתה לא שמעת.

היית עסוק בדבר אחר. שרה אמרה, היא לא צריכה יותר להסביר לאחר שהוסבר. אתם רוצים עוד פעם לשמוע, בבקשה.

שרה פרידמן: הכוונה של הסעיף מאד מאד ברורה. מי שאינו עובד כעתונאי פעיל, לא עובד בשום אמצעי תקשורת, יכול להמשיך להיות עתונאי אם הוא לא עוסק במשהו שנוגד את התקנון. אבל לא יוכל לכהן במוסדות האגודה כחבר ועד, אלא אם הוא גימלאי שיש לנו את הגימלאים אצלנו, זה בוועד האגודה, וזה לא נוגד. זאת ההצעה שלי.

רואי: אני גימלאי. הייתי בעתי"ם. מדוע מציעים לבחור בגימלאים בתור חברי הוועד ומדוע פוסלים אותם לכהונת יושב ראש הוועד? לוי יצחק הירושלמי: מישהו רוצה להשיב? אני לא מוסמך להשיב. בבקשה, שרה פרידמן.

שרה פרידמן: אני יכולה להסביר גם את זה. אנחנו דיברנו-
רואי: תסבירי מדוע אדם בגיל 78 יכול לכהן בתור ראש ממשלה ולא יכול לכהן בתור יו"ר הוועד.

שרה פרידמן: הלוואי שהיה ניתן לנו על ידי הצבעה כאן לקבוע את מי אנחנו רוצים לראות כראש ממשלה ומי כלא. אבל זה לא חשוב. זה לא בגלל הגיל. אני אומרת לכם דבר אחד. כאן האגודה מייצגת את העניינים המקצועיים בעיקר ואת המאבק המקצועי של עתונאים. אנחנו לא סבורים שגימלאים פסולים חס וחלילה לשום דבר. בגלל זה אנחנו רוצים אותם איתנו יחד בוועד. אנחנו נעזרים בניסיון ובחכמה. הבעיה היא שאנחנו סבורים שלהיות יו"ר האגודה שמוביל מאבק מקצועי, שמופיע בשם המאבק המקצועי של עתונאים פעילים חייב להיות מישהו שהוא פעיל באותו זמן. לא בגלל שאנחנו פוסלים אדם זה או אחר בגלל הגיל. אנחנו לא פוסלים, חס וחלילה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לוי יצחק הירושלמי: רבות, אנחנו נצביע, מי בעד התוספת של שרה פרידמן, ירים את היד. מי נגד? אף אחד. אתה רוצה שנצביע- מי נמנע? אחד.

מר סמט: אדוני היו"ר, אם יו"ר אגודת העתונאים מפוטר באמצע הקדנציה שלו, הוא נהפך לפנסיונר, הוא צריך לעזוב את הוועד או לא?

לוי יצחק הירושלמי: על פי התקנון הקיים הוא נשאר. אנחנו עוברים לסעיף הבא. גם פה יש הצעה של שרה פרידמן בסעיף 4. אני מציע ששרה פרידמן תסביר את הצעתה כדי שלא נצטרך עוד פעם-

מלי ורוצלבסקי: שרה פרידמן מציעה, לפי התקנון כיום, המוצע, שהתקבל לפני כמה דקות, יו"ר בית הדין לערעורים צריך להיות בעל השכלה משפטית או משפטן וכן יו"ר בית הדין לאתיקה ומשמעת, וזו ההערכה הראשונה. כמובן שהוא עתונאי חבר אגודה שהוא גם בעל השכלה משפטית. לפי ההצעה של שרה פרידמן שעל ועדת התקנון זה לא היה מקובל, גם יו"ר ועדת האתיקה צריך שיהיה משפטן ובנוסף היא מציעה שחברי ועדת האתיקה לא יהיו גם חברי ועד האגודה.

לוי יצחק הירושלמי: ברור עכשיו למה הכוונה או שצריך עוד פעם ששרה פרידמן תסביר?

משה רונן: יש לי הנמקה מדוע ועדת התקנון לא קיבלה את זה. בפשטות: העדר משפטנים. אין מספיק משפטנים כדי

לכהן בכל המישרות.

לוי יצחק הירושלמי: האם שרה פרידמן מורידה את הצעתה?

שרה פרידמן: את חלקה.

לוי יצחק הירושלמי: מה זה חלקה? תגידי מה?

את החלק של המשפטן אני מוכנה להריד. את החלק של חברי ועד, אני חושבת שיש ניגוד אינטרסים ואני הייתי מבקשת...

לוי יצחק הירושלמי: מי בעד הצעתה של שרה פרידמן שחבר ועדת האתיקה לא יוכל להיות חבר ועד כולל היו"ר. מי בעד? מי נגד? אף אחד. אז הצעתה של שרה פרידמן בחלק הראשון, רק לגבי חבר ועד וחבר ועדת אתיקה כולל היו"ר, נתקבלה. אנחנו עוברים להצעה נוספת של אהרון דולב, תיקון. זה הצעה 5. אהרון דולב, עכשיו ההצעה שלך. מלי תקרא את ההצעה.

מלי ורוצלבסקי: ועדת התקנון קבעה שלא יוכל להתקבל לאגודה עתונאי שעוסק בעבודות כמו פרסום, יחסי ציבור וכל מיני מקצועות שנוגדים את עבודתו כעתונאי. היא קבעה שעתונאי שחדל לעבוד כעתונאי צריך לצאת מהאגודה. אבל אם יש לו ותק של חמש שנים כעתונאי הוא יכול להמשיך להיות באגודה במשך שלוש שנים נוספות, אלא אם הוא עוסק באותו זמן בעבודה שנוגדת את עבודתו כעתונאי. את כל ההגבלות האלה של לא לעסוק בפרסום וכד' היא הוציאה מהגמלאים, משום שהיא חשבה שהגמלאים, שכבר לא עוסקים בעתונות ובתנאי שלא עוסקים בעתונאות, יוכלו לפחות לעסוק בפרסום ויחסי ציבור, למרות שאצל עתונאים רגילים זה נוגד את עבודתם העתונאית.

הנהלת תא הגמלאים רוצה לעשות דין שווה גם לגמלאים והיא מבקשת להוריד את ההקלה הזאת. אנחנו בפירוש חשבנו כאן לבוא לקראת הגמלאים, שכבר נתנו את שנותיהם בעתונות וכעת הם רוצים להתפרנס והאגודה במקרה הזה מוכנה לבוא לקראתם ולתת להם לעסוק בפרסום ובדברים אחרים.

לוי יצחק הירושלמי: יש צורך להסביר? אהרון דולב, תסביר.

אהרון דולב:

אני אולי צריך רק להסביר שזו לא היתה ההצעה שלי. חברי הנהלת התא פה אחד החליטו שהם מוחלים על הנחות בתחום כללי ההתנהגות המקצועית ובעצם על ידי כך הם מבקשים שעל ידי ויתור על התיקון הזה תנתן לגימלאים הגושפנקה של הרציפות המקצועית ולא ישבר אותו רצף מקצועי שעד שלב מסוים חייב אותם בכללי התנהגות מקצועית על פי התקנון ולפתע פתאם, מרגע שהם נפלטו ממערכתיהם הם לא חדלו להיות עתונאים. הלא כל אחד מאיתנו הגימלאים הוסיף להיות עתונאי במקצועו.

הסעיף הזה לא ברור בכלל. עתונאי שיוצא לפנסיה והולך להיות זגג הוא יוצא מהאגודה? מוציאים

אותו מהאגודה?

לא. לא.

(כולם מדברים ביחד).

אהרון דולב:

זאת לא הצעה פרטית שלי. בטעות היא כאן הוצגה כהצעה פרטית שלי. אנחנו קיימנו דיון על הנושא הזה בהנהלת התא. וכולנו בהנהלה פה אחד הסכמנו שאנחנו מוחלים על הנחות בתחום האתיקה. אני אומר, זה הוצג כאן כהצעה פרטית שלי וזה לא מדויק. אנחנו קיימנו דיון די ממושך על העניין הזה, על העניין האתי ופה אחד כל חברי הנהלת התא החליטו שאנחנו מוחלים על הנחות בתחום הזה, בתחום האתיקה ואנחנו רוצים להמשיך להשאר בתחום האתיקה - אני רק רוצה לסכם ולומר, אני שומע כאן הסתייגויות מצדדים שונים שלפי לדעתי צריך להביא אותן בחשבון. לכן, מה שאני יכול להציע בשלב זה זההאולי שבינתיים לא נקיים הצבעה על הסעיף הזה ונחזיר את זה לדיון עם ההסתייגויות.

קלטת #2

משה רונן:

אני מעריך מאד את יושרם של הגימלאים שמוכנים לוותר על האפשרות להתפונס ולהשאר חברי אגודה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אבל המצב הוא כזה. לדעתי אנחנו מייצגים את הגימלאים יותר טוב מנציגותם. ואני אסביר מדוע. המצב הוא- אני אציג את האינטרס ואני אסביר מדוע. יש אנשים שלא מבינים מה הסעיף אומר. אני אסביר אותו מההתחלה. אדם יוצא לגימלאות. הוא ממשיך לעבוד ברוב המקרים ולקבל שכר לפי משכורת של עתונאי. אין ספק שהוא חייב, לדעתנו, להשאר חבר אגודה. אף אחד לא חלוק על זה. אותו אדם, ויש לנו הרבה דוגמאות לכך, אני יכול לנקוב בשמות אם תבקשו, על אנשים שעזבו, יצאו לגימלאות ועוסקים ביחסי ציבור. השאלה, האם מותר או אסור.

לדעתי אסור לאדם לעסוק ביחסי ציבור שעה שהוא עתונאי מכיון שיש ניגוד אינטרסים. אבל אדם שפרש אינו עוסק- יש עתונאים שממשיכים לכתוב. לא מדובר על אלה. מדובר על גימלאי שפרש ולא כותב יותר בעתון. כל הקשר שלו עם המקצוע כרגע הוא עברו והעובדה שהוא ממשיך לקבל גימלה לפי דירוג עתונאי. האנשים האלה שאין להם שום קשר עכשווי עם המקצוע יכולים לעסוק במקצוע סותר כמו יחסי ציבור ואנחנו לא רואים שום מניעה שאנחנו נאסור עליהם.

מר סמט: ... דוגמה, דוגמה למופת. אתה טועה בהחלט.

(כולם מדברים ביחד)

מר סמט: תראה, אני אביא אותי לדוגמה.

מר שמגר: אני חוזר ומסתייג מהתפיסה שוועדת התקנון דואגת

יותר לגימלאי מאשר הגימלאים עצמם. לא נכנס

לויכוח על זה. הנהלת התא דנה בסעיף הזה והחליטה פה אחד, כפי שאמר

חברנו דולב, שאנחנו איננו רוצים טובות. אנחנו רוצים להשאר חברים

באגודת העתונאים, לא סוג אא ולא סוג בב. אנחנו רוצים להשאר חברים

רגילים. מפני שאם אנחנו היום נתבע לעצמנו סוג מסוים של אתיקה, שהיא

חלה על גימלאים אבל לא חלה על כלל חברי האגודה

הדבר הזה יעוף לנו

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לפרוצף כבומרנג כשמישהו יבוא ויגיד, אה, הגימלאים אתם, יש לכם פריבילגיות.

לא רוצים פריבילגיות. אנחנו רוצים להשאר חברים כפי שהיינו. אם חבר מסוים, תסלחו לי, לא עוסק ביחסי ציבור, פותח בית זונות אבל מותר לו, אם לפי דיני המדינה מותר לו, אבל אז גם חבר שאינו גימלאי יפתח עסק כזה, אגודת העתונאים, הוועד, המזכ"ל לא ישבו בשקט. אנחנו נטפל בו. לכן אני מציע, אל נוציא את עצמנו מהכלל. אם מישהו ירצה לעסוק ביחסי ציבור וינתק את עצמו, האגודה תשהה אותו ותקפיא אותו לתקופה מסוימת וזה הכל.

מוטי רוזנבלום: אני רוצה לומר הרעיון מאחורי ההצעה הזאת לא באה כדי- בואו לא נתייחס לרגע לגימלאים. עתונאי שאינו פעיל אין שום מניעה שיעסוק ביחסי ציבור. היחסי ציבור זה לא ניהול בית בושת, חלילה וחס. הגיעו אלינו לוועדה המקצועית תביעות של חברים שביקשו שגם לעתונאים הפעילים תנתן האפשרות לעסוק גם ביחסי ציבור ופרסום. וזה לא נכון ולא הסכמנו לזה. אבל עתונאי שאינו פעיל, שאינו כותב בעתון- אתם יודעים מה? אני לא רוצה לעמוד ולהסביר מדוע זה דבר טוב לדעתי. אני חושב שבנושא כל כך חשוב לגבי הגימלאים האם הנהלת הגימלאים שהחליטה על ההחלטה היפה הזאת, האם ההנהלה שאלה את פי האסיפה הכללית של הגימלאים, של התא? האם קיבלו אישור להחלטה כזאת? ועל זה צריך לחשוב ולא להחליט החלטה יפת נפש אולי אפילו ואולי כדאי לשאול את החברים מה החברים אומרים על זה. אני שמעתי פה בחדר הזה כמה אחרים גם.

שרה פרידמן: אני הייתי רוצה לשאול שאלה אבל רציתי לשאול אותך קודם. עתונאי שלא הגיע לגיל 65, זאת אומרת הוא עדיין יכול לעבוד, הכריחו אותו מטעם העתון שלו ואתה יודע שיש מקרים כאלה, בגיל 57 בגיל 58 לפרוש. אין לו מקום בעתונות היום. אין לו. הוא לא מוצא עבודה כעתונאי. אנחנו רוצים לתת לו אפשרות להמשיך

להתפרנס, להוסיף על הקיצבה שלו. למה שנגזול ממנו אפשרות לעבוד? הגיעו אלינו גימלאים - אני מדברת עכשיו גם כיו"ר ועדת רווחה - הגיעו אלינו אנשים שרוצים להמשיך לעבוד. אני לא יכולה לומר למישהו, עתונאי, רוצה להיות עתונאי אבל לא ניתן לו הדבר, שלא יעבוד. אבל אני רוצה לתת לו - ברגע שהוא גימלאי הוא רשאי להיות חבר אגודה כי אנחנו רוצים לתת - זה כמו לתת אזרחות כבוד. בדיוק ככה אני מתייחסת לזה. אם אתם לא רוצים אז בסדר אבל אני חושבת שמן הראוי היה לשאול את כלל הגימלאים.

רומן פריסטר: אני גמלאי, לא חבר בתא הגימלאים. אני תומך במלוא ליבי בהחלטה של הנהלת התא ושתי סיבות לי. טובת האגודה - הציבור לא מבדיל בין עתונאי גימלאי לבין עתונאי שאיננו גימלאי. עתונאי גימלאי יכול גם לכתוב וגם לעסוק ביחסי ציבור. אין לזה שום השפעה על האגודה כי היא נתנה לו את ההיתר. הציבור לא מבין שהוא גימלאי בתא הגימלאים או בתא אחר. יש לי עוד נימוק אחד. האגודה יכולה למצוא את עצמה במצב שבועד האגודה ישב נציג גימלאים שהוא פרסומאי, לאן נגיע?

מר ג'קסון: רבותי, אני חושב שאין כאן חילוקי דעות. בסיפא של דבריו אמר שמגר, וזה נראה לי הדבר הסביר ביותר. אין שני קריטריונים של אתיקה. יש קריטריון אחד בלבד שהוא תואם את כולנו, ואין הקלות ואין הנחות בנושא הזה. במידה ועתונאי שפרש לגימלאות מכל סיבה שהיא מחליט שהוא רוצה לעבוד תקופה מסוימת בתור יחצ"ן, פרסומאי, באותה תקופה הוא לא חבר אגודה. גומר את אותה עבודה חוזר להיות חבר אגודה. זה לדעתי הדבר -

מר גלילי: אני גם כן גימלאי אבל אני עוד עובד פעיל מאד. אמנם כל הכבוד להנהלת התא של הגימלאים, אבל

ההחלטה הזאת לא מבטאת את דעת כל הגימלאים כי לא נשאלו ולא אישרו את

ההחלטה הזאת. אני רוצה להעריך את העבודה של הצעירים שהם תרבותיים, מחונכים וידעו להתייחס לסוגיה זאת של הגימלאי, שהוא רוצה להיות חבר אגודה למרות שלפעמים אין לו עבודה פעילה. אז כל הכבוד שמאפשרי לו את זאת ולדעתי זה לא נוגד שום אתיקה, שום חוק, שום דבר. אלא, רק במקרה ויש איזה התנגשות של אינטרסים או יש איזה מן משלח יד שהוא לא תואם את האתיקה העתונאית אז כמובן שלא. אבל אם לאו, צריך לתת לגימלאי להיות חבר אגודה עד לרגע שהוא בעצמו יסתלק.

לאה פורת: כל הנושא הזה של האתיקה של גימלאים הוא חדש בשבילי ואני פשוט יושבת ונדהמת מכל הדברים שאני שומעת. איך יכול להיות, קבעו שלפי האתיקה העתונאית אדם שעוסק ביחסי ציבור ובפרסום לא יכול להיות חבר באגודה. איך יכול להיות שיש איזה שהיא קבוצה של עתונאים, במקרה גימלאים, שמחליטים שעליהם זה לא צריך לחול. אני פשוט לא מבינה את הדבר הזה. יש לי חברה-עמיתה למקצוע ולעתון שפיטרו אותה מהעתון והיא הלכה לעבוד במה שמוגדר באמת כפרסום. ודווקא יש לה אינטרס גדול מאד להמשיך להיות באגודה ולהמשיך ללכת למסיבות עתונאים בתחום שלה - חד וחלק הודיעו לה על המקום, היא לא יכולה להיות חברה ובצדק. אז אם יש אתיקה, אם קבעו כללי אתיקה זה צריך לחול על כולם. אם אתם חושבים, אם תגיעו להחלטה שלהיות פרסומאי ואיש יחסי ציבור לא נוגד את האתיקה אז שגם יחול על כולם. אבל לא יכולה להיות איפה ואיפה.

מירה הלפרין: מ"קול ישראל". אני חושבת שהדברים שאני רוצה לומר כבר נאמרו על ידי החבר. אני לא יודעת את שמו - ג'קסון. אני רק רוצה לנסח את זה בצורה של הצעה, שגימלאים פשוט יושעו לתקופה שהם עובדים בפרסום ותהיה להם הפריבילגיה לחזור לחברות באגודה. אז על מה הויכוח?

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לוי יצחק הירושלמי: מי בעד ההצעה שהובאה כאן על ידי אהרון דולב ירים את ידו- שמענו כל כך הרבה פעמים, אני לא יודע למה צריך לחזור. תחזרי על ההצעה.

מלי ורוצלבסקי: ההצעה היא שדין גימלאים יהיה כדין עתונאים אחרים. זאת אומרת, אם עתונאים לא יכולים לעסוק בעיסוקים שאינם- ההצעה היא שסעיף 5.21 ז' ימחק ודין גימלאים יהיה כדין עתונאים אחרים לגבי עיסוק בפרסום וכד'.

לוי יצחק הירושלמי: דינם ככל העתונאים. מי בעד זה ירים את היד. מי נגד ירים את היד. ההחלטה נתקבלה ברוב מכריע. עכשיו יש עוד הצעה לאהרון דולב. הצעה 6. מה זה? בבקשה מלי. אני מבקש שעל כל הצעה ידבר אחד בעד ואחד נגד. זה לא נאה שמתרוקן פה האולם ואחר כך יגידו תקנון מתאשר בעשרה חברים.

מלי ורוצלבסקי: לפי תקנון הבחירות שמסונף לתקנון האגודה שהציעה האגודה, בסעיף 1.3 ג. נקבע: כי מערכות שיש בהן בין 31 ל-100 חברי אגודה וכן אסיפת הגימלאים, יהיו רשאיות להיות מיוצגות בוועד על ידי נציג אחד נוסף על הנציג שנבחר על ידי אסיפת הגימלאים עצמם. הגימלאים מבקשים- זאת אומרת, שבסך הכל יהיו לגימלאים שני נציגים בוועד. אסיפת הגימלאים ביקשה להשוות את מעמדה למערכת עתון. זאת אומרת, שלפי מספר חברי אסיפת הגימלאים יקבע מספרם בוועד. זאת אומרת, שאם יהיו באסיפה הגימלאים יותר מאשר מאה חברי אגודה הם יהיו רשאים להיות מיוצגים בוועד על ידי שלושה נציגים באותה מתכונת ולא שניים. זו ההצעה.

לוי יצחק הירושלמי: אין מתנגדים לזה?

לאה פורת:

אם באמת יהיה מצב כזה שיבחרו שלושה חברים מבין
הגימלאים בעוד שעד עכשיו היו רק שנים, אז על

חשבון מי זה יהיה?

לוי יצחק הירושלמי:

הרי גם היום הוועדים זה לפי מספר הקולות הולך
אני חושב, אני לא יודע. לפי גודל העתון. אגב,
גם שם זה אותו דבר. אם בעתון יש חמישים עתונאים הוא מקבל אחד. אם יש
שמונים יש שניים. אני לא זוכר את המספרים אבל לפי המספר. גם בעתונים
אותו כלל. רבותי, יש הצעה ברורה. מי בעד הצעת דולב ירים את היד.
רבותי, קודם אתם אומרים, אחד בעד ואחד נגד, כבר דיברנו. כמה אנשים
צריכים לדבר על כל הצעה? יש עוד עשרים הצעות, אז אני יודע שיהיה פה
ריק. אתם רוצים עכשיו לנעול את האסיפה, נקיים עוד אסיפה בעוד חודש. לי
לא בוער התקנון. לא אני הבאתי אותו. אבל אם אתם רוצים לדון בו במסודר,
תדונו בו במסודר. זה סעיף ברור. אני לא מבין למה זה לא ברור פה. מי
בעד ההצעה של דולב ירים את ידו. מי נגד הצעת דולב ירים את ידו. ההצעה
נתקבלה.

אני חוזר ואומר בעד כל הצעה ידבר אחד בעד אחד נגד. עכשיו יש
שתי הצעות של טדי לויטה. הוא ישנו כאן? כן. אני מציע לאחד את שתי
ההצעות כדי לא לחזור על הדברים. מלי תקרא את שתי ההצעות. טדי, אם תרצה
להוסיף הסבר בבקשה. קודם כל מלי.

מלי ורוצלבסקי:

טדי לויטה שלח מכתב לוועדת התקנון שבו ... על
הגדרת ... עתונאים. אולי הוא לא הבין שיש שתי
הגדרות לעתונאי בתקנון. יש הגדרה של עתונאי שוועדת התקנון מציעה והיא
אומרת בעצם: לא להגדיר את הגדרת העתונאי, אלא מי שעובד בעתונות יתקבל.
יש הצעה של הוועדה המקצועית שנתנה הגדרה מאד מפורטת לעבודת עתונאי.
וכנראה שלזה הוא מתייחס והוא טוען שההגדרה הזאת

מכניסה גם חשמלאים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לעניין. הוא הציע הצעה חילופית ממשית. ההצעה השניה שלו היא שהוא מדבר על כך שגימלאים צריכים להיות חברים נספחים לאגודה בלבד ללא זכות הצבעה עם נציג בוועד ולעומת ... שהם חברים מלאים באגודה. אז זה לא כל כך-

טדי לויטה: בקיצור נמרץ ... חשמלאי וזה כנראה עוד לא

מקובל באגודת העתונאים בישראל. אבל זה מקובל בכל אגודות העתונאים בעולם הגדול. לאגודות העתונאים בבריטניה כדוגמה, נכנסו אלפי חשמלאים. לא של הטלויזיה אלא של העתונות הכתובה. על מה מדובר? אנשים שעובדים היום בעתונים שביצעו את המהפך בעתונות הבריטית למשל, וגם בארצות אחרות, על ידי זה שאיפשרו לבעלי העתונים לפטר אלפי פועלי דפוס ונהפכו במקומם לעובדי- רואים את עצמם גם כעתונאים, ככותבי כותרות ראשיות, כמסדרי הידיעות בכל צורה שהיא בעתונות הכתובה.

ישנו איגוד אחד, מהשניים למשל בבריטניה ואני מצטט רק את בריטניה משאני מקורב לזה, וגם חבר אחת מהאגודות האלו, שהתנגד בכל תוקף לצירוף אנשים שהם חברי איגוד של חשמלאי בריטניה. אני מציע שהאסיפה הזו והאסיפות שתבואנה, ואני רואה בזה פה סנט. אני פה לא רואה את הדורות שבאו אחרינו וזו טרגדיה שגרניום כזה צריך לקבוע כללים, שרוב האנשים הם גימלאים או בגיל של גימלאים, כמוני, צריכים לקבוע את זה ואין דור שני ושלישי או רביעי שבא אחרינו, לפחות שירשום לפני ובצורה זו או אחרת - ואני פונה למר רונן כמרכז של הדבר הזה או העורכת דין, שירשמו שעניין החשמלאות יגיע לדיון בהקדם האפשרי.

אם פסלנו את האנשים שממשיכים לעבוד באותה כתיבה אבל למען הפרסומת אז אני חושב שאנחנו צריכים לבטח לפסול את אלה שעובדים בחשמלאות. תודה.

לוי יצחק הירושלמי: אני רוצה להצביע. מי בעד ההצעות של טדי לויטה, ירים את ידו. ההצעות לא נתקבלו. עכשיו יש שתי הצעות לג'קסון. שתי הצעות יחד.

מר ג'קסון: אני רוצה להעיר הערה ולהסביר גם את שתי ההצעות. א' אני רוצה, מכיון שטד לויטה נכנס לנושא הערכי אני רק רוצה להגיד שתי הערות. הבית שלנו עולה בלהבות. מה שקורא בעולם העתונות הוא הרבה יותר רציני מאשר התעסקויות שלנו בזוטות. אנחנו מתעסקים בכל מיני שברירים של סעיפי תקנון כשהבעיות האקוטיות הכי רציניות של עולם העתונות לא זוכות לדיון מעמיק. הדבר הראשון זה: החוזים אישיים מול חברים בהסכם קיבוצי שאין לנו שליטה עליהם. אין לנו אפשרות לתת להם הגנה מקצועית וכל הדור ההולך וגדל של עתונות הוא בכלל לא קשור אלינו, מנותק מאיתנו ובעניין הזה צריך לתת את הדעת.

אני מציע שניצור מצב שיהיו נציגויות גם של עתונאים בחוזים אישיים על מנת שניצור יחד איתם קונפונטציה או-זו הערת אגב. ביחס לתקנון יש לי שתי הצעות שאחת אני מוכן להסיר. פשוט מכיון-דובר על הליך שיפוטי וכל ההליך של ועדת האתיקה מתכוון במהותו להיות הליך שיפוטי. חשבתי שצריך לתת אפשרות לעתונאי, במידה והוא מואשם בנושא שהוא גובל בצורה אתית שיכולה להשפיע על עתידו המקצועי, שהוא יוכל להעזר בעורך דין במידה שההליך מתיימר להיות שיפוטי. זה הצעה אחת.

הצעה שניה: שבועדה המקצועית כשמציגים מועמדים לחברות באגודה, לפמעים נשמעות הערות שמבוססות על רכילויות והתביעה שלי היא לדרוש פירוט מדויק עם הוכחות במידה ורוצים להתנגד לקבלתו של עתונאי ולא להסתמך על רכילות גרידא. זה שתי ההצעות שלי.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משה רונן: תשובה קצרה לשתי ההצעות. שתיהן תגרורנה אותנו לבתי המשפט. כי כאשר יש עורך דין בתוך הוועדה או כאשר יש הנמקה, מהניסיון למדנו, מגופים אחרים, שמה שקורה הוא שמי שלא מרוצה רץ אחר כך לעתירה לבית משפט נגד האגודה. אנחנו לא רוצים שזה יקרה. אנחנו רוצים למנוע את זה. אנחנו רוצים שזה גוף פנימי, הליכים פנימיים, בלי עורכי דין, בלי התדיינות שעולות כסף. כי ברגע שאנחנו יוצרים נורמה שצריכים להביא עורך דין, אותו עתונאי יצטרך לשלם לעורך הדין כסף. אנחנו רוצים ליצור שיפוט או דיון משמעותי פנימי בין חברינו, בלי עורכי דין, בלי עתירות לבית משפט.

לוי יצחק הירושלמי: ג'קסון מוריד את ההצעות שלו?
מר ג'קסון: אני מוריד את ההצעה הראשונה. השניה אני פשוט חושב שהיא צריכה להיות מובנה מעליה.
משה רונן: גם ההנמקה גורמת לעתירה לבית משפט.
לוי יצחק הירושלמי: מי בעד ההצעה השני של ג'קסון ירים את ידו. מי נגד ירים את ידו. יש רוב גדול נגד. עכשיו יש הצעה לאפרים סטן. ישנו? הוא הלך להקלטה. תקראי את ההצעה.

מלי ורוצלבסקי: להצעתו של אפרים סטן מ"קול ישראל", לדעתו יש לבטל את ועדת האתיקה משום שיש ריבוי מוסדות שיפוט, ... ולדעתו כדי למנוע בלבול ... צריך פשוט לבטל את ועדת האתיקה ולהשאיר רק את בית הדין לאתיקה ואת בית הדין לערעורים.

לוי יצחק הירושלמי: הוא איננו. גם הוא לא נימק. שמעו את הדבר. אפשר להצביע. אפשר לשאול מי בעד ההצעה לבטל את ועדת האתיקה ולהסתפק בבית הדין ובבית הדין לערעורים. כן אני מבין, ירים את ידו. תפקידה של ועדת האתיקה כתוב בתקנון. מי בעד ההצעה לבטל את ועדת האתיקה ירים את ידו. אף אחד. מי נגד, ירים את ידו. ההצעה לא נתקבלה. למוטי רוזנבלום יש שתי הצעות. אולי אתה מוותר עליהן?

מלי ורוצלבסקי: ההצעה הראשונה היא - מוטי רוזנבלום כיו"ר הוועדה המקצועית מתאים את ההצעה של הוועדה המקצועית להגדרת המקצוע של עתונאי. ועדת התקנון חשבה שלא כדאי לבסס הגדרה מפורטת למקצוע העתונות משום שאין סוף וזה... להתחיל לנסות להגדיר מה זה עתונאי. הכל תלוי בנסיבות העניין. הוועדה המקצועית חשבה שיש לפרט את זה ומוטי רוזנבלום יפרט.

לוי יצחק הירושלמי: אתה רוצה לנמק? זה ברור מה זה. מי בעד ההצעות?

משה רונן: אני רוצה להתנגד לזה. ועדת התקנון שקלה את ההצעה של ועדה מקצועית, עד שמלי תמצא לקרוא את הנימוק שלי. הבעיה היא שכל הגדרה, כולל ההגדרה שלכם פותחת מקום לתפאורנים ודוגמנים. אסור להגדיר מי הוא עתונאי. אנחנו נגד רישוי עתונאים כעמדה קבועה של האיגוד הארצי ושל האגודה. בכל מקרה ועדת החברים או הוועדה המקצועית, אני לא זוכר, נדמה לי ועדת החברים, תחליט לגבי כל מקרה כשיתעורר. אנחנו נגד הגדרה שתהיה כתובה ואז אנחנו נקבל אליה כעורכי דין...

לוי יצחק הירושלמי: אין התייעצויות. אתה רוצה להוריד - מי בעד הצעת

מוטי רוזנבלום ירים את ידו.

מוטי רוזנבלום: קודם כל אני לא מוסמך להוריד את ההצעה משום שהוועדה המקצועית החליטה.

לוי יצחק הירושלמי: מוטי רוזנבלום לא יכול להוריד את ההצעה כי זה

הצעת הוועדה המקצועית. משך הרבה שנים יש

ניסיונות בכנסת, בממשלה, בתקופות שונות והיו מאבקים של האיגוד והאגודה נגד כל חקיקה בתחום זה כי הם לא יגדירו מי הוא עתונאי ומה הוא עתונאי.

אני חושב דרך הדרך האחורית הוועדה המקצועית הולכת להרוס את כל ההישגים

המעטים שעוד נשארו לעתונאים ולהרוס גם את זה ומשום כך אני מציע, עם כל הכבוד לוועדה המקצועית, להוריד את ההצעה הזאת. אני שואל, מי בעד ההצעה של הוועדה המקצועית, ירים את ידו. מי נגד ההצעה. נגד - רוב מכריע. ג'קסון, עוד הצעה.

מר ג'קסון: האמת, זו ההצעה של צבי גורן.

לוי יצחק הירושלמי: תעלה אותה.

מר ג'קסון: ההצעה של צבי גורן שנמצא בחו"ל היא שיש להאריך

את משך הכהונה של ועד האגודה לשלוש שנים במקום שנתיים. הרעיון הוא פשוט. עם התחלפות ועד האגודה אחת לשנתיים מתברר שלוקח משך זמן די ניכר עד שהאנשים נכנסים לתפקידם ועד שלומדים את הנושא. ההצעה היא כדלקמן: כדי שפעילות הוועדה תהיה אפקטיבית יותר, ישנה הצעה להאריך את משך הכהונה לשלוש שנים. זאת ההצעה. רק של הוועד. זאת הצעה לשיקולכם. בשביל זה היא מועלית כאן.

לאה פורת: אני רוצה להגיד שכשמצביעים על הצעה זו צריך

להביא בחשבון שמאחר ואפשר לבחור קדנציה נוספת של יושב ראש הוועד וחברי ועד ואז זה יכול להביא למצב שאותו אדם יכהן שש שנים. אני חושבת שזה יותר מדי.

שרה פרידמן: אני רציתי לומר קודם משהו וויתרתי, אבל אם לאה

העלתה - אני לא חושבת שאם אנחנו מעלים את תקופת הכהונה, מאריכים אותה לשלוש שנים, אז אני חושבת שאנחנו צריכים להגביל את מספר הכהונות שרשאי חבר לכהן בוועד וכיושב ראש. אם אנחנו לא מאריכים אני סבורה שצריכים להסיר את המיגבלה להיבחר ואני רוצה להסביר. מי שפעיל, מי שתורם עד שהוא מתחיל לתרום לאה, ועד שהוא מתחיל להיאבק והעתונות נמצאת היום שאין הרבה אנשים שמוכנים לעמוד מול המעורבות ואין

הרבה אנשים שמוכנים להיאבק. עד שבן-אדם טופס את התאוצה את לא יכולה לעצור אותו. יש בחירות דמוקרטיות. יש ציבור שמצביע. אם את אומרת, זה שאת מגבילה זאת אומרת שאת לא סומכת על הציבור הזה שהוא יהיה מספיק בוגר שאם מישהו לא הצליח - הסברתי קודם, התחלתי מהתקופה. אם אנחנו אומרים שלוש פעמים אז רק פעמיים. אז אני כן מגבילה. אם נשאר שנתיים אז לא צריך להגביל, כי במילא אדם לא יהיה יותר משלוש פעמים.

לוי יצחק הירושלמי: יש עוד הצעה בעניין זה. אז אולי נחבר את שתיהן יחד, גם בהצבעה. אני רוצה להגיד שבהצעות זה ישנו. נחבר את שני הדברים.

שרה פרידמן: יש בחירות דמוקרטיות. יש הצבעה. יש מקום. ואין צורך להגביל. אז אני מנסחת את זה מחדש.
לוי יצחק הירושלמי: 3.ג.ד. ... הבחירות ובכך לבטל את ההגבלה על חבר ועד מלכהן יותר מאשר שתי תקופות כהונה רצופות בוועד האגודה. כלומר, עד ארבע שנים רצופות. אני מציע לחבר את שתי ההצעות הללו. ממילא סעיף אחד משתמע מהשני.

או זה או זה.

זה לא שלוש שנים, זה שש שנים.

דוד דרורי: אני חושב חברים שזה מיותר. אם נקבל את ההצעה של שרה אז יצא אותו דבר מה שההצעה הראשונה. זאת אומרת, הוא יכול להבחר אחרי הקדנציה השניה עוד פעם, זה כבר שוב שש שנים. אז מה ההבדל?

מר רוזנבלום: מה שאנחנו אומרים פה עכשיו, אנחנו רוצים לתת לו קדנציה ... לעשות את זה שהציבור יתן לו את

הקדנציה.

דוד דרורי: אני חושב שהדמוקרטי ביותר, שתהיה תחלופה

ושתהיינה קדנציות כמו שעד עכשיו היה. שתי

קדנציות בהחלט מספיקות בכדי-

לוי יצחק הירושלמי: העניין לא ברור. אני מציע שמשא - קודם כל

הציבור לא מבין במה מדובר. משה רונן, ועדת

התקנון יבהיר את העניין באופן ברור.

משה רונן: זו הצעה לסדר למעשה. מה שאני מציע הוא שההצבעה

תהיה על שני הסעיפים ביחד כאשר ההצעה תהיה: או

בעד ההצעה של שרה פרידמן או בעד ההצעה להאריך לשלוש שנים או בכלל לא.

לוי יצחק הירושלמי: אבל זה לא סותר. גם היא לא מתנגדת לשלוש שנים.

את לא מתנגדת לשלוש שנים. שמעון, אתה היום

מרבה בקריאות ביניים. שניים דיברו, מה השלישי ואתה לא מכריע ביניהם.

מלי ורוצלבסקי: אני רק מבהירה כדי שלא יהיה כאן בלבול כי זה

נושא מאד חשוב. כיום המצב הוא שיש הגבלה על

חבר ועד לכהן יותר מאשר שתי תקופות כשכל תקופה היא שנתיים. הוא יכול

להיבחר לשנתיים ואחר כך לעוד שנתיים ברציפות. אחר כך אם הוא רוצה שוב

להיבחר לחבר ועד הוא חייב לחכות תקופה של שנתיים כדי שתשבר הרציפות.

זה המצב היום. יש שתי הצעות שהוצעו כאן. אחת: להאריך את תקופת הכהונה

משנתיים לשלוש שנים. והשניה להסיר את ההגבלה. כל הצעה עומדת בפני

עצמה. ... דבר אחד, להסיר את ההגבלה זאת אומרת, שלא תהיה יותר הגבלה

לרציפות. אדם יוכל להיבחר לכמה שהוא רוצה.

משה רונן: זה לא כמה שהוא רוצה, זה כמה שהאנשים רוצים

אותו.

מלי ורוצלבסקי: כמה שהוא רוצה להגיש את מועמדותו וכמובן שאם

לא בוחרים בו הוא לא נבחר.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לוי יצחק הירושלמי: אבל אז אם הראשונה מתקבלת ואני מוחק עד ארבע שני ברציפות צריך למחוק כלומר עד ארבע שנים ברציפות ואז זה יוצא כעבור שש שנים. זאת אומרת, אין סתירה בין שתי ההצעות. העניינים עכשיו ברורים.

משה רונן: כאן אני אהיה שמרן. אני מציע להשאיר את המצב הקיים, כפי שהוא, כלומר, להשאיר שתי תקופות כהונה למשך שנתיים כל אחת. שרה פרידמן: אז אני מבקשת שתקופות הכהונה יהיו שלוש שנים.

לוי יצחק הירושלמי: רגע. ברור. לא צריך לנמק. אתם רוצים לפתוח לדיון? אתה לא יכול להיות גם בעד זה וגם בעד זה. יש הצעה שיאריכו את הוועד לשלוש שנים. רבותי, אני רואה שפה כמו בליכוד, מגיעים לכסאות אז ברוך השם מדברים. כל אחד מתרגז. אתם הבאתם דברים לא ברורים, אם אתם רוצים שאני אגיד לכם את זה באופן מלא מאד. יש הצעה כזאת והצעה כזאת. יש דברים בכתב. אי אפשר ברגע האחרון להכניס דברים אחרים מה שלא כתוב. זה דברים כתובים. אז אי אפשר להכניס בדלת האחורית. אז אני מביא דברים שכתובים.

מר רוזנבלום: צריכים להיות דברים שכתובים ואני רוצה להסביר משהו. מה קרה? מה אתה רוצה להסביר? מה שכתוב או דבר חדש.

מר רוזנבלום: לא דבר חדש. ההצעה של שלוש שנים באה כדי לתת אפשרות לאנשים שמתחילים לעבוד להמשיך בעבודה שלהם ולא להפסיק את העבודה בדיוק בשיא. אני מדבר על שלוש שנים.

לוי יצחק הירושלמי: אבל הוא יכול עוד קדנציה? ...

(כולם מדברים ביחד)

מר רוזנבלום: המצב היום הוא שהקדנציה היא של שנתיים ומותר

לו לגשת פעמיים לבחירות. מה שאנחנו מציעים זה קדנציה של שלוש שנים ואנחנו מסבירים את זה שהמצב היום, העתונות היום נמצאת בתהליך של מלחמות כל הזמן. יושב ועד ומתחיל לעבוד ובשיא העבודה שלו יש בחירות. שנתיים מסתבר שזה לא מספיק.

לוי יצחק הירושלמי: אתה בוחר במילא עוד פעם.

מר רוזנבלום: אז אנחנו מציעים לשנות את זה שהוא יבחר לשלוש שנים. זה כתוב בהצעה פה.

שרה פרידמן: אני רוצה להציע שנתיים בלי הגבלה לכמה פעמים.

אני מציעה מחדש הצעה אחרת. בואו נשאיר את זה לשנתיים ונסיר את ההגבלה למשך הפעמים שחבר יכול להיבחר. כל מי שצעיר ורוצה להיות, מי שגימלאי ורוצה להיות יעמיד את עצמו לבחירה. יבחר או לא יבחר ויגיע לכאן.

אורה שם אור: אני מבקשת להציע את ההצעה שרונן הציע. זאת

אומרת, להכניס את זה להצבעה גם כן בתור אחת האפשרויות, שישאר המצב כמו שהיה.

לוי יצחק הירושלמי: מי שמצביע נגד זה המצב נשאר כמו שהיה.

יש פה הצעה לבטל את ההגבלה לשתי קדנציות.

אהרון דולב: אני רציתי רק להעיר משהו למוטי ולנסות להפוך

את ההגיון שלך. אתה דיברת על חבר ועד שמגיע לשיא ואז הוא צריך לפרוש. שיא כלשהו. אני רוצה להפוך את ההגיון שלך ולשאול אותך, מה קורה אם לפי ההצעה החדשה אם חבר ועד שמגיע לשפל תוך שנה אחת ונבחר לשלוש שנים? צריך לחשוב גם על זה ולכן אני בהחלט תומך בהצעה של רונן להשאיר את הנוהל הקיים ולערוך בחירות אחת לשנתיים כאשר

השאלה, האם תהיה הגבלה על מספר הקדנציות שיכול חבר ועד לכהן או לא היא שאלה מישנית. כל עוד שהאדם מציג את עצמו לבחירה מחדש השאלה היא אם יש הגבלה או לא היא מישנית ובלבד שלא תוארך הקדנציה. מפני שאם אתה לוקח את המצב ההפוך אתה תקוע.

קלטת #3

לוי יצחק הירושלמי: מי בעד ההצעה להאריך את משך הכהונה של הוועד

לשלוש שנים ירים את ידו. מי נגד. הרוב הגדול.

מי בעד ההצעה להסיר את ההגבלה לשתי קדנציות. זאת אומרת, בלי הגבלה בכלל. מי בעד להסיר את ההגבלה לשתי קדנציות. המצב הקיים הוא שאסור לאדם לרוץ יותר משתי קדנציות. מי בעד להאריך ליותר משתי קדנציות ירים את ידו. להאריך מעבר לשתי קדנציות, גם שלוש, ארבע, חמש, שש. רבותי, אתם לא שומעים על מה שמצביעים. קודם הצביעו על שלוש שנים. זה נפל. עכשיו מצביעים על ההצעה החדשה, יותר משתי קדנציות בבחירות, שאדם מותר לו להציג את מועמדותו גם פעם שלישית, גם פעם רביעית. מי בעד ירים את ידו. 18. מי נגד ירים את ידו. 11. נתקבלה ההצעה.

אני רוצה להבהיר מה נתקבל. לא מאריכים את תקופת הכהונה של הוועד. אבל מותר לחברי ועד לרוץ בבחירות גם פעם שלישית ורביעית. זה הוכרע. יש הצעה נוספת? כמה נמנעים יש להצעה הקודמת? אין שני שלישי רגע. אין שני שלישי וצריך להיות שני שלישי מהנוכחים. האמת היא שלא אמרנו קודם. אבל לא חשוב. אז נשאר המצב הקיים.

מר רוזנבלום: אני מציע אפשרות לקדנציה שלישית ודאי.

לוי יצחק הירושלמי: אני מוכן להציע את ההצעה הזאת. מי בעד שיהיה

מותר שלוש קדנציות ולא שתיים. ירים את ידו. 21

מתוך שלושים. יש שני שלישי. מי נגד? יש רוב מוחלט. שלוש קדנציות. יש

עוד ההצעה של ג'קסון.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מלי ורוצלבסקי:

ג'קסון כבר לא.

לוי יצחק הירושלמי:

מוטי 12 ויש אחר כך ג'קסון. שרה פרידמן ועוד פעם מוטי.

מלי ורוצלבסקי:

לא. אין כבר. גמרנו. זה דף אחר.

מר רוזנבלום:

סליחה. תרשו לי משהו קצר שנוגע להנהלות התאים.

אנחנו הצענו להאריך, רק באישור הוועד ברוב של

שני שלישי של ועד האגודה, אם הנהלת תא מסוים מבקשת להאריך את הקדנציה של הנהלת התא לעוד שישה חודשים בגלל ארוע מסוים, נושא מסוים שהם נמצאים באמצע טיפול, כמו במקרה היום של הנהלת תא כתבי הספורט. הנהלת תא כתבי הספורט צריכה לארגן ארוע, קונגרס בינלאומי של עתונאים כאן בישראל בפעם הראשונה והנהלת התא צריכה לגמור את הקדנציה שלה. ההנהלה הזאת היא שיצרה את הקשרים עם הקונגרס הבינלאומי עם כל האישים שם. אם אתם תאפשרו אז הנהלת התא הזו תוכל להאריך את הקדנציה שלה בשישה חודשים בלבד ואז היא תוכל לארגן את הארוע הזה וכמובן שזה יהיה כולל לכל הנהלת תא אחר באגודה.

לוי יצחק הירושלמי:

מי בעד ההצעה של מוטי רוזנבלום ירים את היד.

מי נגד? אני חושב בזה גמרנו את ההצעות. נכון?

מלי ורוצלבסקי:

אתה יורד מההצעה לגבי ההתנגדות של הוועדה

המקצועית...?

לוי יצחק הירושלמי:

אז לא צריך להגיד את זה אם הוא יורד-

מלי ורוצלבסקי:

אבל זה כתוב.

מר רוזנבלום:

אני רוצה להסביר דבר אחד, לגבי הוועדה המקצוע-

ישנה הצעה. הוועדה המקצועית מתנגדת להקמת ועדת

חברים - לא להקמה של הוועדה אלא שהוועדת חברים היא זו שתטפל בקבלת

חברים חדשים לאגודה. זה התפקיד של הוועדה המקצועית היה ולא היתה שום

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

סיבה נראית לעין לחברי הוועדה המקצועית מדוע צריכים להקים עוד ועדה באגודה, על כל הוועדות שיש כדי לתת להם תפקיד מיוחד לוועדת חברים הזאת. ולא הבננו מדוע צריכה ועדת חברים לקבל את זה.

לוי יצחק הירושלמי: מוטי רוזנבלום מוריד את ההצעה. גמרנו את כל הדיונים. אני מוכרח להעמיד להצבעה את כל התקנון ואת כל התיקונים והשינויים שנעשו במיקשה אחת. מי בעד התקנון עם כל התיקונים והשינויים שנערכו ירים את ידו. אמרתי, הצעת התקנון, השינויים, התיקונים, הכל. אני מבין שאושר. מי מתנגד? אף אחד. זה אושר פה אחד. יש עוד הצעה. את המוסדות רבותי. יש פה הצעה לאסיפה הכללית: הרכב ועדת האתיקה. רונית צרנט יושבת ראש.

משה רונו: יש כאן בעיה. החלטנו בניגוד להצעה של ועדת התקנון, האסיפה החליטה שראש ועדת האתיקה צריך להיות משפטן. רונית צרנט איננה משפטנית.

לוי יצחק הירושלמי: ועדת האתיקה לא החליטו. רבותי, רונית צרנט יושבת ראש. חנה ישעורי סגן יו"ר. יוחנן להב, צבי הראל, שמואל שי, תמר אבידר, מנחם שובל. ממלא מקום יאיר דקל, יחזקאל עבירם, תמר עמית. מי בעד ההרכב הזה ירים את ידו. האסיפה אישרה. הרכב בית הדין לאתיקה ומשמעת: שאול אור נשיא, יעקוב קיפר, סגן נשיא, עמית ענטר, ישראל לנדר, זאב גלילי, חיים פקרט, גיל קיסרי, דוב עצמון, אברהם מרון. ממלאי מקום: נעמי לויטצקי, צבי מרום, שרה ארנון. מי בעד הרכב בית הדין לאתיקה ולמשמעת כפי שהוצע בית דין לערעורים. זה אושר. בית דין לערעורים: משה רונו, נשיא. אמנון אמרמוביץ' סגן נשיא, מולי שפירא, תמר גיא, אפרים סטן, מרסל זוהר, אהרון דולב. ממלאי מקום, מאיר בליין, דוד דיין, ראובן לוייתם. מי בעד ירים את היד. אושר. נשיא כבוד לתיאום בין בתי הדין: שמעון סמל. מי בעד?

ובכן האסיפה הכללית המיוחדת אישרה את התקנון עם כל השינויים והתיקונים פה אחד ואישרה את המוסדות, ועדת האתיקה, בית הדין לאתיקה, בית דין לערעורים, נשיא כבוד לתיאום. תודה רבה לכולכם. אני מביע הערכה בשם האסיפה כולה לוועדת התקנון על כל חבריה, למזכ"ל לכולם ובמיוחד למלי שהשקיעה הרבה עבודה בזה. תודה רבה.

ש.ס.

6.3.92

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

ובכן האסיפה הכללית המיוחדת אישרה את התקנון עם כל השינויים והתיקונים פה אחד ואישרה את המוסדות, ועדת האתיקה, בית הדין לאתיקה, בית דין לערעורים, נשיא כבוד לתיאום. תודה רבה לכולכם. אני מביע הערכה בשם האסיפה כולה לוועדת התקנון על כל חבריה, למזכ"ל לכולם ובמיוחד למלי שהשקיעה הרבה עבודה בזה. תודה רבה.

ש.ס.

6.3.92

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים